

Al het verschil van de wereld.

Iedere zondagmorgen ga ik hardlopen in een park bij mij in de buurt. En altijd als ik langs het meer rende zag ik een paar oudere dames die aan de oever zaten met een soort metalen kooi tussen zich in.

Ze maakten me nieuwsgierig, en op een dag besloot ik het rennen te onderbreken en liep ik over het gras naar hen toe. In de kooi zaten drie schildpadjes die er rustig in rondliepen. Een van de vrouwen had een vierde schildpad op haar schoot en was voorzichtig bezig met een zachte borstel het schild schoon te maken.

“Hallo, zei ik, vergeef me mijn nieuwsgierigheid, maar ik zie u elke zondagmorgen bezig met schildpadjes. Wat is de bedoeling daarvan?”

De vrouw glimlachte. “Ik maak hun schelpen schoon, zei ze, want er zit schuim op vast en algen. Dat maakt dat de schildpadjes moeilijker kunnen bewegen en zwemmen en op de duur wordt de schelp week en broos. Daarom maak ik er iedere week een paar schoon”.

“Wat is dat aardig van u”, reageerde ik. “ Ach”, zei ze. “Ik besteed er elke zondag een paar uur aan. Dat is mijn manier om het verschil in de wereld te maken”.

Maar ik vroeg: de meeste schildpadden leven hun hele leven in open water met algen en schuim op hun schelpen. Wat maken die paar die u helpt dan uit in de wereld? Kunt u uw tijd dan niet beter besteden? “

De vrouw glimlachte weer. Zij keek neer op de schildpad in haar schoot, poetste de laatste algen van zijn schelp en zei: “Weet je, als deze kleine jongen kon spreken, hij zou je vertellen dat ik juist voor hem al het verschil van de wereld uitmaakte”.